

Kustvogels van Suriname

De buitenlandse belangstelling voor het vogelrijke Suriname neemt nog steeds toe en daarmee ook de informatie over de vogels daar. Na het succes van 'De wilde vogels van Paramaribo' is er nu een nieuwe loot aan de stam van veldgidsjes verschenen. Het einde van sjouwen met de loodzware 'Birds of Surinam' of 'The Birds of Venezuela' komt hopelijk door hierna nog volgende handzame gidsen in zicht. Ook 'Kustvogels van Suriname' beschrijft honderd in kleur afgebeelde vogelsoorten en bevat net als het vorige boekje een Nederlands- en een Engelstalig deel. De Surinaamse namen worden ook vermeld.

Hoewel meer dan de helft van de soorten ook al in het boekje over Paramaribo is opgenomen, heeft deze uitgave een duidelijke meerwaarde. Het begrip kustvogels is ruim genomen, want behalve de specifieke soorten voor een dergelijk gebied komen ook diverse soorten die zich niet op water, strand of modderbank ophouden aan bod. De opbouw van de kust en de habitats worden in detail beschreven. In een apart hoofdstuk wordt aandacht geschonken aan de stand-, zwerf- en trekvogels met daarin de door onderzoek verkregen gegevens van enkele steltlopers. De kust is met enkele miljoenen overwinterende Noord-Amerikaanse steltlopers het belangrijkste wetland in Zuid-Amerika. Na een kernachtige beschrijving van de veldkenmerken bevatten de soortgegevens informatie over de status, verspreiding broedgegevens, voedsel en gedrag. Met al die informatie wordt de aanvechting om zelf die kustvogels te gaan bekijken groot. Arie Spaans, de auteur van dit boekje die zelf al sinds de jaren zeventig van de vorige eeuw bij het onderzoek aan watervogels langs de Surinaamse kust betrokken is, is zich daar van bewust. Hij doet suggesties voor de goed bereikbare observatieplekken en voegt daar meteen een routebeschrijving bij.

Spaans, Arie (2004): Kustvogels van Suriname. 144 pagina's, 12 kleurenfoto's, 100 tekeningen in kleur; zwart-wit tekeningen en kaarten. Stinasu, Paramaribo. Prijs • 15,- (exclusief verzendkosten). Bestellen is mogelijk via e-mail: vriendenvanstinasu@planet.nl
DAJ

IJsvogelwanden

In het verleden zijn diverse beschermingsplannen voor soorten van de Rode Lijst gepubliceerd. Zo ook voor de IJsvogel, het flitsend juweel met een voorkeur voor heldere en visrijke wateren. Voor groepen en personen die daadwerkelijk de handen uit de mouwen willen steken is een praktische handleiding verschenen over aanleg, controle en onderhoud van ijsvogelwanden. De aandachtspunten vóór het aanleggen van de wand in een geschikt leefgebied gaan vooraf aan het bespreken van de uitvoering. Daarna worden de mogelijkheden voor het creëren van een ijsvogelwand behandeld en het evt. aanbrengen van een kunstnest en de noodzaak van rustplekken. Belangrijke punten als een stappenplan, controle en onderhoud komen eveneens aan bod. Tot slot wordt het succes van dergelijke wanden vermeld. Plaatselijk blijken de wanden een substantiële bijdrage te leveren aan de versterking van de populatie. In het Gooi vestigde zich in 2002 in ongeveer de helft van het aantal beschikbare wanden van Noord-Holland (negentien), een paartje IJsvogels.

Harder, J. (2004): IJsvogelwanden aanleg, controle en onderhoud. Landschap Noord-Holland, Castricum. 12 bladzijden. Te bestellen door overmaking van • 4,50 inclusief porto op postgiro 263 53 73 ten name van Landschap Noord-Holland te Castricum onder vermelding van 'IJsvogelhandleiding'. Gratis downloaden van deze uitgave is ook mogelijk, namelijk via: <http://www.landschapnoordholland.nl/publicaties.php>.

DAJ

Rectificatie

In de recensie van de Dutch Birding Videoband 2003 (*het Vogeljaar* 52 (1): 87) is helaas een fout geslopen. Het aantal soorten dat in 2003 in het veld gezien kon worden, was 338 en niet 238 zoals was vermeld.

Tevens is ons bekend geworden dat al in 1961 een boer in de Noordoostpolder het eerste broedgeval van de Morinelplevier ontdekte. Hij gaf dit door aan de heer J. F. Sollie (zie ook *het Vogeljaar* 10 (5): 397). Niek Marra was dus niet de eerste!
Redactie *het Vogeljaar*